

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Връчване На Документи: Официално Предаване На Актове](#) > Luxembourg

Връчване на документи: официално предаване на актове

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Люксембург

1 Какво на практика означава правният термин „връчване на документи“? Защо има особени правила за „връчването на документи“?

Предаването на документи, процедурата, чрез която съдебен документ се предоставя на вниманието на получателя, се урежда от два отделни набора от правила в Люксембург, първият от които се състои от две подгрупи.

Първата подгрупа е връчване от съдебен изпълнител (*signification*).

Пълното и цялостно връчване от съдебен изпълнител представлява обикновената процедура. Извършва се от съдебен изпълнител (*huissier de justice*), който доставя документа лично на получателя, след като провери неговия домашен адрес, адрес на пребиваване или седалището му. Тази процедура предлага по-голяма степен на сигурност. Прилага се за предаването на различни документи за започване на производство на първа инстанция (*actes introductifs en première instance*) и за всички жалби (*actes d'appel*). Като общо правило процедурата се прилага и за предаването на съдебни решения, като се отбелязва началото на срока, наличен за обжалване и с оглед на принудителното изпълнение.

За някои производства пред мировите съдии се използва смекчена форма на връчване за предаване на документа за започване на производството: съдебният изпълнител проверява домашния адрес, адреса на пребиваване или седалището на получателя и изпраща документа с препоръчано писмо с обратна разписка.

Връчването по пощата (*известие*) не включва съдебен изпълнител. Следователно то предлага по-малка степен на сигурност от връчването от съдебен изпълнител. От деловодството на съда (*greffe du tribunal*) се изпраща документът (документ за започване на производство или копие от съдебното решение) с препоръчано писмо с формуляр за обратна разписка. Тази процедура е приложима главно на първа инстанция по въпроси, свързани с наем (*bail à loyer*) и трудово право (*droit du travail*). Връчването на съдебните решения по пощата също бележи началото на срока за обжалване.

2 Кои документи трябва да се връчват официално?

По-голямата част от документите по дадено дело трябва да се връчват по пощата или чрез връчител, преди да бъдат предадени на съда.

Законът по-конкретно предвижда документите за започване на производство, в които ответникът е поканен да се яви в съда лично или представен от адвокат, да се връчват чрез връчител или по пощата.

Решенията също така трябва да се връчват чрез връчител или по пощата, за да придобият *сила на пресъдено нещо* след изтичането на срока за обжалване.

3 Кой отговаря за връчването на документ?

Връчването от съдебен изпълнител включва връчване от съдебния изпълнител като пълно и цялостно връчване или само на облекчено връчване (*signification atténuée*) чрез изпращане на препоръчано писмо с формуляр за обратна разписка.

Връчването по пощата включва изпращане на документа от деловодството на съда до получател с препоръчано писмо с формуляр за обратна разписка.

4 Действия за установяване на адрес

4.1 Замоленият орган в тази държава членка опитва ли се по собствена инициатива да установи местонахождението на адресата на документите за връчване, ако адресатът вече не пребивава на адреса, известен на молещия орган? Вж. също уведомлението по член 7, параграф 2, буква в) от Регламента относно връчването на документи

Съдебните изпълнители в ролята си на запитан орган са задължени по закон да извършват връчването лично или на домашния адрес, съответно адреса на седалището на получателя на документа. Съдебните изпълнители подават искания за информация относно адресите на физически или юридически лица в базите данни, с които разполагат, по своя инициатива, преди да предадат каквито и да било документи на получателя. Ако има нов официален адрес на територията на географската юрисдикция на съдебния изпълнител, съдебният изпълнител връчва акта на този нов адрес.

С цел изпълнение на задачите, които попадат в рамките на тяхната компетентност, съдебните изпълнители имат право на достъп до следната информация:

- Физически лица:
 - пълно име
 - домашен адрес
 - дата на раждане.

Тази информация може да бъде намерена в регистъра на физическите лица (*registre des personnes physiques*). Съдебните изпълнители имат достъп до този регистър, за да изпълняват задачите си.

- Дружества:
 - наименование
 - търговско име
 - седалище
 - номер в търговския регистър.

Що се отнася до дружествата, вписани в търговския и дружествен регистър, техните данни са публични и следователно достъпът до тях е безплатен.

4.2 Чужди съдебни органи и/или страни в съдебно производство имат ли достъп до регистри или услуги в тази държава членка, позволяващи установяването на настоящия адрес на лицето? Ако отговорът е „да“, кои са съществуващите регистри или услуги и каква процедура трябва да се следва? Каква такса, ако има такава, следва да се заплати?

Съдебните органи и/или страните по дадено съдебно производство, разположени в чужбина, не разполагат с достъп до регистъра на физическите лица, където да издирват адреса на дадено физическо лице.

Що се отнася до дружествата, вписани в търговския и дружествен регистър, данните (седалище, търговско име, номер в търговския регистър) са публично достъпни и проверката им се извършва безплатно. Достъпът до по-подробни данни се заплаща.

4.3 Какъв вид помощ при действията за установяване на адрес от други държави членки предоставят органите на тази държава членка съгласно член 7, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи? Вж. също уведомлението по член 7, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи.

В съответствие с член 7 Люксембург предоставя помощта, посочена в член 7, параграф 1, буква а), за намиране на адреса на лицето, на което трябва да се връчи съдебен или извънсъдебен документ.

Оправомощените органи, до които предаващите органи може да подават искания за установяване на адреса на получателя, са съдебните изпълнители.

На този уебсайт можете да намерите съдебен изпълнител и неговата географска юрисдикция:

[Chambre des huissiers de justice de Luxembourg](#)

5 Как на практика се извършва обичайното връчване на документа? Съществуват ли алтернативни начини, които могат да се използват (различни от заместващото връчване, посочено в точка 7 по-долу)?

- Обобщение на процедурата за връчване по пощата

Ако пощенският служител открие получателя на адреса, той изисква от него да подпише разписката, като в този случай тя се изпраща обратно на подателя. Ако получателят откаже да подпише разписката, пощенският служител отбелязва това и връчването се счита за редовно извършено. Това се нарича лично връчване по пощата.

Ако получателят не може да бъде открит, но препоръчаната пратка бъде приета от друго лице на домашния адрес, адреса на пребиваване или седалището на получателя, пощальонът отбелязва в разписката самоличността на лицето. Връчването по пощата на трета страна се счита за равностойно на връчване по пощата на домашния адрес.

Ако лицето не може да бъде открито, но адресът е верен, пощальонът оставя в пощенската кутия известие, в което получателят се приканва да се яви в съответния пощенски клон, за да получи пратката в указания в известието срок. В такъв случай връчването се счита за извършено дори ако получателят не се яви в пощенския клон. Това се нарича връчване по пощата на домашния адрес.

Ако адресът не може да бъде проверен, пощенският служител връща плика на подателя с информация, че връчването не е извършено. В такъв случай ищецът трябва да предостави нов адрес. Ако адресът на получателя на връчването не е известен, ищецът може да се откаже от процедурата за връчване по пощата и да поиска връчването на документите да бъде извършено от съдебен изпълнител, ако е необходимо, с протокол за издирване.

Описаната процедура за връчване се прилага само ако получателят пребивава в Люксембург. Връчването на документи на лицата, които пребивават в чужбина, трябва да се извършва чрез съдебен изпълнител.

- Обобщение на процедурата за връчване чрез съдебен изпълнител

Връчването на даден документ от съдебен изпълнител лично на получателя се извършва на всяко място, на което последният бъде открит от съдебния изпълнител.

Обикновено съдебният изпълнител посещава дома на получателя. Връчването обаче може да стане на всяко място, на което съдебният изпълнител открие получателя, например на работното му място.

Връчването е лично, когато копие от документа е връчено в ръцете на получателя. Когато става дума за юридическо лице, връчването е лично, когато копието от документа се предоставя на неговия законен представител, на пълномощник на юридическото лице или на всяко друго упълномощено за тази цел лице. При връчване на посочен адрес за кореспонденция връчването е лично, ако копието от документа

е предадено на пълномощника.

Ако получателят приеме копие от документа, съдебният изпълнител вписва това в протокола (*exploit*). В такъв случай връчването се счита за извършено в деня на предаването на документа на получателя.

Ако получателят откаже да получи копие от документа, съдебният изпълнител вписва това в протокола. В такъв случай връчването се счита за извършено в деня на представянето на документа на получателя. Това се нарича лично връчване от съдебен изпълнител.

Ако документът не може да бъде връчен лично, съдебният изпълнител отива на домашния адрес, адреса на пребиваване или седалището на получателя. Копието от документа се предава на всяко намиращо се там лице, стига то да го приеме, да съобщи фамилията и собствените си имена, длъжността и адреса си и да подпише разписка за получаването. То се предава в запечатан плик, върху който са отбелязани само фамилията, собствените имена, длъжността и адресът на получателя, като печатът на съдебния изпълнител е поставен върху капака на плика. Копието не може да бъде връчено на дете, което не е навършило петнадесет години, нито на лицето, което е изискала връчването на документа. Съдебният изпълнител оставя на домашния адрес на получателя, на неговия адрес на пребиваване или в седалището му известие в запечатан плик, в което се съдържа датирано известие за връчването на копието от документа и се посочват данните на лицето, на което е предадено копие. Във всички тези случаи връчването се счита за извършено в деня на предаването на копието от документа. Това се нарича връчване от съдебен изпълнител на домашния адрес.

Във всички случаи съдебният изпълнител съставя протокол за изпълнението на формалностите, който се прилага към оригиналния документ. След това последният и протоколът за връчването се връщат заедно на страната, която е инициирала връчването.

Не се прилагат алтернативни начини извън връчването чрез връчител или непрякото връчване, посочено в точка 7 по-долу.

6 Позволено ли е електронно връчване на документи (връчване на съдебни или извънсъдебни документи чрез електронни средства за комуникация от разстояние, като например електронна поща, защитено интернет приложение, факс, SMS и др.) в гражданското производство? Ако отговорът е положителен, за кои видове производства е предвиден този начин? Съществуват ли ограничения по отношение на възможността за прибегване до този начин на връчване на документи в зависимост от това кой е адресатът (юрист, юридическо лице, дружество или друг стопански субект и т.н.)?

Разпоредбите на новия Граждански процесуален кодекс (*Nouveau Code de Procédure Civile*) не допускат връчването на документи по електронен път.

6.1 Какъв вид електронно връчване по смисъла на член 19, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи е на разположение в тази държава членка, в която връчването се извършва директно на лице, което има известен адрес за връчване в друга държава членка?

Не е приложимо.

6.2 Тази държава членка определила ли е в съответствие с член 19, параграф 2 от Регламента относно връчването на документи допълнителни условия, при които ще приема електронното връчване по електронна поща, посочено в член 19, параграф 1,

буква б) от същия регламент? Вж. също уведомлението по член 19, параграф 2 от Регламента относно връчването на документи.

Не.

7 „Заместващо“ връчване

7.1 Правото на тази държава членка позволява ли други начини на връчване в случаите, когато не е било възможно връчването на документите на адресата (например съобщаване на домашния адрес, в службата на съдебния изпълнител, чрез пощенска услуга или чрез залепване на уведомление)?

Връчване на домашен адрес

Ако връчването не може да бъде извършено лично на получателя, на домашния адрес на получателя се оставя копие от документа. Ако той не живее там или ако няма домашен адрес, копие от документа се оставя на неговия основен адрес. Ако става въпрос за юридическо лице, връчването се извършва на адреса на седалището или адреса на управление.

Копието от документа се предава на всяко намиращо се там лице, стига то да го приеме, да заяви фамилията и собствените си имена, длъжността и адреса си и да подпише разписка за получаването. То се предава в запечатан плик, върху който са отбелязани само фамилията, собствените имена, длъжността и адресът на получателя, като печатът на съдебния изпълнител е поставен върху капака на плика.

Копието не може да бъде връчено на дете, което не е навършило петнадесет години, нито на лицето, което е изискала връчването на документа.

Съдебният изпълнител оставя съответно на домашния адрес на получателя, на неговия основен адрес или в седалището или административния офис на юридическото лице известие в запечатан плик, в което се съдържа датирано известие за връчването на копието от документа и се посочват данните на лицето, на което е предадено копието.

Към него съдебният изпълнител прилага незаверено копие от документа. Същото се отнася и за връчване на съдебен адрес.

Във всички тези случаи връчването се счита за извършено в деня на предаването на копието от документа.

В съответствие с член 161 от новия Граждански процесуален кодекс: *„За връчване на адрес по местоживееене се счита връчването, извършено на адреса, на който получателят е регистриран в регистъра на населението.*

В член 164 от новия Граждански процесуален кодекс се уточнява, че: *„Връчването се извършва:*

- 1. за държавата — в седалището на Министерски съвет;*
- 2. за публичните институции — на адреса на тяхното седалище;*
- 3. за общините — в сградата на общината;*
- 4. за дружествата, сдруженията с нестопанска цел и институциите за обществени услуги — или на адреса на седалището, или на лицето, което ги управлява. “*

Връчване чрез оставяне на копие от протокола

В член 155, алинея б от новия Граждански процесуален кодекс се предвижда, че: *„ако документът не може да бъде връчен, както е предвидено по-горе, и ако от направените проверки, които съдебният изпълнител вписва в документа, е видно, че получателят живее на посочения адрес, съдебният*

изпълнител оставя там копие от документа в запечатан плик, като прилага към него известие, информиращо получателя, че на посочения адрес не е намерен никой или че присъстващите на адреса лица са отказали да приемат копието от документа.

Връчването се счита за извършено в деня на оставянето на копието. На същия ден или най-късно на следващия работен ден съдебният изпълнител изпраща с обикновена поща копие от документа и посоченото по-горе известие на посочения в документа адрес.“

Връчване на неизвестен адрес

В член 157 от новия Гражданския процесуален кодекс се предвижда начин на връчване, когато получателят няма известен домашен адрес, нито адрес на пребиваване, или когато седалището е неизвестно, като се уточнява, че: „Когато домашният адрес или адресът на пребиваване на лицето, на което трябва да бъде връчен документът, са неизвестни, съдебният изпълнител изготвя протокол, в който подробно описва процедурите, които е предприел за издирване на получателя на документа. В протокола се посочват характерът на документа и името на ответника.

В същия ден или най-късно на следващия работен ден съдебният изпълнител изпраща копие от документа и копие от протокола на последния известен адрес на получателя с препоръчано писмо с обратна разписка. Тази формалност се осъществява и с изпращане на обикновено писмо в същия ден.

В изпратеното до получателя копие от протокола се посочва, че той може да получи копие от документа в срок от три месеца в кантората на съдебния изпълнител или да упълномощи за тази цел което и да било лице по свой избор.“

В член 157, алинея 3 от новия Граждански процесуален кодекс се уточнява, че: „Горните разпоредби се прилагат за връчването на документ, засягащ юридическо лице, което вече не е установено на мястото, посочено като седалище в търговския и дружествен регистър.“

Други начини на връчване

В член 157, алинея 4 се предвижда, наред с другото, че: „Когато призовка или друг равностоеен документ е връчен съгласно горните разпоредби и ответникът не се яви в съда, съдията, който трябва да се произнесе, може, ако е целесъобразно, да разпорежи публикуването на известие във вестник в Люксембург или в чужбина“.

В член 158 от новия Гражданския процесуален кодекс се добавя, че: „Ако получателят на документа не бъде открит или ако не е установено, че той действително е бил уведомен, съдията може служебно да разпорежи допълнителни проверки, при условие че разпорежи временните или предпазните мерки, необходими за защитата на правата на ищеца.“

В член 81 от новия Граждански процесуален кодекс се предвижда още, че: „Ответник, който не се яви, може, по инициатива на ищеца или по решение на съдията, взето по негова собствена инициатива, да бъде призован да се яви отново, ако документът за започване на производството не е бил доставен лично. Документът за започване на производството се възпроизвежда въз основа на първия документ за започване на производство, освен ако не е съгласно правилата, специфични за някои юрисдикции.“

Връчване с препоръчано писмо с обратна разписка

Когато актът се издава от деловодството на съда, връчването се извършва с препоръчано писмо с обратна разписка.

Ако получателят няма известен адрес, връчването се извършва чрез връчване от съдебен изпълнител.

7.2 Кога документите се считат за връчени, ако се прилагат други начини на връчване?

Когато документът се предава лично чрез съдебен изпълнител, в протокола за връчване трябва да се посочи датата на връчването, т.е. денят на предаване на протокола на получателя или на домашния адрес на получателя, или денят на оставяне на документа на домашния адрес на получателя.

Когато документът се връчва по пощата, денят на предаване на препоръчаното писмо на домашния адрес, адреса на пребиваване или седалището на получателя, е денят на връчване.

7.3 Ако друг начин на връчване е депозирането на документите на определено място (напр. в пощенска служба), как се уведомява адресатът за това депозиране?

Във всички случаи получателят се уведомява от съдебен изпълнител (връчване от съдебен изпълнител) или пощальона (връчване по пощата), който оставя известие за неполучена пратка.

7.4 Какви са последствията, ако адресатът откаже да приеме връчването на документите? Считат ли се документите за редовно връчени, ако отказът от приемане не е бил законен?

Във всички случаи получателят може да откаже да приеме документа. Въпреки това предаването е валидно и влиза в сила в момента, в който съдебният изпълнител или пощальонът изпълнят своите законови задължения, т.е. след като оставят известие за неполучена пратка.

Във всички случаи получателят може впоследствие да оспори валидността на предаването, като докаже, че неговият домашен адрес, адрес на пребиваване и съдебният адрес не са на посочения адрес. Следователно връчването от съдебен изпълнител предлага по-голяма правна сигурност от връчването с препоръчано писмо с обратна разписка, тъй като действащият съдебен изпълнител проверява адреса на получателя в регистъра на физическите лица или в търговския регистър. Освен това датата на връчването с препоръчана поща не може да се установи със сигурност, ако получателят не е положил подпис и дата на обратната разписка при (първото) представяне на препоръчаното писмо на неговия домашен адрес на пребиваване или на седалището му. Напротив, датата на връчването чрез съдебен изпълнител винаги се указва в протокола, изготвен от съдебния изпълнител.

8 Връчване по пощата на документи, изпратени от чужбина (член 18 от Регламента за връчването)

8.1 Ако пощенската служба доставя документ, изпратен от чужбина, на адресат в тази държава членка в случай, при който се изисква обратна разписка (член 18 от Регламента за връчването на документи), трябва ли пощенската служба да достави документа лично на адресата или може, съгласно националните правила за пощенските доставки, да достави документа и на друго лице на същия адрес?

Що се отнася до глобалните пощенски услуги, в член 6.3.9. от Общите условия за предоставяне на услуги (*Conditions générales de fourniture des services offerts*) се посочва, че „Препоръчаните пратки трябва да бъдат доставени на получателя на посочения адрес или, при отсъствие на получателя, на което и да е пълнолетно лице, което получава доставката на адреса и което с подписа си се счита за надлежно упълномощено от получателя и се задължава да приеме доставката от името и за сметка на получателя; или на което и да е пълнолетно лице, което представи (i) известие за доставяне или разписка, отнасяща се до пункта за получаване, в който се съхранява доставката, и (ii) своя документ за самоличност.“

8.2 Как може съгласно правилата за пощенските доставки в тази държава членка да се осъществи връчването по член 18 от Регламента № 1393/2007 за връчването на документи, изпратени от чужбина, ако нито адресатът, нито друго лице, имащо право да получи доставката (ако това е възможно съгласно националните правила за пощенските доставки — вж. по-горе), не са намерени на адреса за доставка?

Пощенските пратки се доставят на посочения адрес, освен когато има очевидна грешка (примери: неправилно изписано име на улица, неправилен номер на адреса на пребиваване, очевидно неправилен пощенски код и т.н.).

Ако получателят не може да бъде открит на посочения адрес, препоръчаната пратка няма да бъде

доставена. Пощальонът оставя известие за неполучена пратка.

Пощенски пратки, които не могат да бъдат оставени в пощенската кутия на получателя или които не са били предадени на оправомощено лице при посещението на пощальона, се пазят на разположение на получателя в пощенската служба в съответния район в очакване на бъдат потърсени в определения от предприятието срок, вписан в известието, което е оставено в пощенската кутия на получателя. След изтичането на срока за съхранение пратките се изпращат на подателя, ако той е известен.

8.3 Предоставя ли пощенската служба определен период от време за вземане на документите, преди да ги изпрати обратно като недоставени? Ако отговорът е „да“, по какъв начин се информира адресатът, че в пощенската служба има пратка, предназначена за вземане от него?

Пощенски пратки, които не могат да бъдат оставени в пощенската кутия на получателя или които не са били предадени на оправомощено лице при посещението на пощальона, се пазят на разположение на получателя в пощенската служба в съответния район в очакване на бъдат потърсени в определения от предприятието срок, вписан в известието, което е оставено в пощенската кутия на получателя. След изтичането на срока за съхранение пратките се изпращат на подателя, ако той е известен.

9 Има ли писмено доказателство, че документът е връчен?

При връчване по пощата обратната разписка има силата на доказателство. При връчване чрез съдебен изпълнител последният изготвя протокол за предприетите от него действия. Съдебният изпълнител е официално длъжностно лице и неговият протокол има силата на доказателство до доказване на фалшифициране.

10 Какво става, ако се случи нещо непредвидено и адресатът не получи документа или ако връчването е извършено в нарушение на закона (напр. документът е връчен на трето лице)? Може ли все пак връчването на документа да е валидно (напр. могат ли нарушенията на закона да бъдат санирани) или трябва да се направи нов опит за връчване на документа?

Нарушаването на формалните правила за връчване може да направи връчването нищожно.

Нищожността по формални причини обаче се обявява само ако се установи, че формалното нарушение нанася вреда на получателя на документа.

Преценката за това се оставя на съда.

Когато документът за започване на производство не е бил връчен лично на получател и ако последният не се яви в съда, съдията може да поиска от ищеца да пристъпи към повторно призоваване (член 81 от новия Граждански процесуален кодекс). Тази формалност дава възможност да се избегне всяко съмнение относно това как може да се тълкува отсъствието на заинтересования.

При процедурите, при които страните най-често се призовават чрез изпращане на призовка от деловодството на съда, съдията може да поиска от ищеца да пристъпи към връчване чрез съдебен изпълнител, ако възникнат съмнения относно редовността на призоваването с препоръчано писмо.

И накрая, съдията може да обяви страните за редовно призовани и изслушани и да произнесе решение срещу страна, която не присъства на съдебното заседание, само ако се установи, че последната е получила призовката лично. Ако това не е така (например ако призовката е доставена на друго лице, което се е намирало на мястото на връчването), решението се постановява в отсъствие на ответната страна и следователно то може да бъде оспорено.

11 Ако адресатът откаже да приеме документ въз основа на използвания език (член 12 от Регламента относно връчването на документи) и съдът или органът, сезиран със съдебното производство, реши, че отказът не е обоснован, налице ли е специално правно средство за защита срещу това решение?

Не. Прилагат се способите за обжалване по общия ред.

12 Плаща ли се за връчване на документ и ако да, каква сума? Има ли разлика, когато документът трябва да бъде връчен съгласно националното право и когато молбата за връчване е с произход от друга държава членка? Вж. също уведомлението по член 15 от Регламента относно връчването на документи относно връчването на документи от друга държава членка.

Да. Когато документът се връчва от съдебен изпълнител в съответствие с националното законодателство, приложимите разходи са посочени в [изменения регламент на великото херцогство \(règlement grand-ducal modifié \) от 24 януари 1991 г.](#) за определяне на тарифи за съдебните изпълнители.

Когато искането за връчване произхожда от друга държава членка, съдебният изпълнител прилага тарифата, определена в гореспоменатия регламент, която понастоящем е 138 EUR.

Връчванията, извършени от деловодството на съда, са безплатни.

■ Последна актуализация: 22/11/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.